

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 42

מיום ד', כ"א בחשון תשפ"ב, 27.10.2021

משתתפים:

ראש המועצה	שי רוזנצוויג
סגנית ראש המועצה	עו"ד שלומית ארצי
חבר מועצה	אייל רוזנפלד
חברת מועצה	רחל שטיינר
חבר מועצה	אלרן אהרוני
חבר מועצה	משה אופיר
חברת מועצה	אורית שגיא
חברת מועצה	דליה נחום-לוי

נוכחים:

מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל
גזבר המועצה	אילן דולב
יועצת משפטית	עו"ד גיתית שרמן
מבקרת המועצה וממונה על תלונות ציבור	חני בריקמן

חסרים:

סגנית ומ"מ ראש המועצה	עו"ד שירי זיידמן
-----------------------	------------------

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 40.
2. שאלות:
 - 2.1 משה אופיר – מענה למייל.
3. הצעות לסדר:
 - 3.1 משה אופיר – גדר לישמאניה.
 - 3.2 משה אופיר – הנצחה ביישוב.
 - 3.3 משה אופיר – עמדות טעינה חשמליות.
4. חידוש אישורי מורשי חתימה בנופי החורש.
5. אישור הנפקת כרטיס קומסיין לאריה זיסמן.
6. פתיחת חשבון בדואר ישראל – למורשי חתימה גן חצב.
7. אישור תנאי ישכר מנהלת יח' גבייה – חוזה אישי.
8. עדכוני ראש המועצה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 42 – 27.10.21
--

<p>ישיבת מועצה מן המניין מס' 42. הנוכחים הם אותם נוכחים. הצטרף אלינו אלרן אהרוני, חבר מועצה חדש, שמחליף את אלי כהן, אשר פרש מהמועצה וגם לא יכל להגיע היום. אלרן, מאחלים לך בהצלחה. ברוך בואך.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>יש הרבה מה לעשות במועצת אלפי מנשה. יש הרבה מקום לעשייה. אנחנו מברכים אותך. רוצים להודות לאלו כהן,</p>	<p>דליה נחום לוי:</p>
<p>חסרה פה שאילתה.</p>	<p>משה אופיר:</p>
<p>שנייה, אבל אני מדבר. למה לקטוע אותי? זה לא נעים. אני רוצה להודות לאלו כהן, שחייבים לומר היה איש הגון, איש שיחה, דיבר עניינית. גם כשלא אהבנו לשמוע עשה זאת בצורה עניינית ומכובדת ואנחנו מאחלים לו בהצלחה. אלרן, אם אתה רוצה לומר ככה בפתח הדברים כמה דברים עליך, שיכירו אותך, זה המקום.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>הרמת לו להנחתה.</p>	<p>משה אופיר:</p>
<p>תשמע, הכינותי מראש. אני אתחיל דווקא בסיום. עוד בכובע של אולי תושב, לפני חבר מועצה. קודם כל רוצה להודות לכל חברי המועצה הקיימים, על ההשקעה ועל פועלם בהתנדבות. הרבה פעמים ברשתות החברתיות הדברים האלה נעלמים ולא באים לידי ביטוי, אז גם את זה צריך להגיד. תודה רבה. למי שלא מכיר, אני אלרן אהרוני, בן 44, נשוי, אב לשלושה ילדים. תושב היישוב משנת 1985. איש הייטק. יש לי חברה למתן שירותים בתחום של BI, Business Intelligence, למי שלא מכיר, למעלה מ-20 שנה. עם ניסיון של עשרות פרויקטים בארץ ובחו"ל. וזה די מעצב אותי. איש BI, אני חי, נושם נתונים. אני חושב סטייה אפילו. אז ככה שכל החלטה שאני מקבל או צריך לקבל מן הסתם</p>	<p>אלרן אהרוני:</p>

מתורגמת, עד כמה שניתן, לאיזשהו סוג של ניתוח אנליטי, תוך איסוף המידע הרלוונטי, עד כמה שאפשר לאסוף אותו, לעבד אותו ובהתאם לכך אני מקבל את ההחלטות. זה לא מבטיח מאה אחוזי הצלחה. אין דרך, לפי דעתי, שיכולה להבטיח מאה אחוזי הצלחה, אבל לאורך זמן זה מוכיח את עצמו by fur משיטות אחרות. את אותה גישה אני מתכוון ליישם כאן, במועצה. כחבר מועצה אני אפעל תמיד לגופו של עניין, מבלי להכניס שיקולים זרים. זה לא אומר שתמיד תהיה הסכמה. אנשים שונים מגיעים למסקנות שונות, גם כשאותו סט נתונים מונח לפניהם. אבל מבטיח שתמיד יהיה דיון ענייני, שיח מכבד ומניח שטובת היישוב עומדת לעיני כולנו. זה בסוף מה שחשוב.

אני כן רוצה, כחבר מועצה, לתרום ובשיחה שקיימנו בקצרה שי ביחד, נשב ונראה באיזה ועדות אפשר, על מנת שבאמת אפשר יהיה לעשות את זה ובהתחבר למה שאמרתי קודם. אני מאוד אשמח, לא בישיבה הזאת, אני מניח שאף אחד לא הכין, אבל שכל ראש ועדה יציג בישיבת המועצה הבאה את פעילות הוועדה שלו, את תחומי האחריות שלה וייתן קצת נתונים על הכינוסים של הוועדה, כמה, תדירות. ואם יוכל לשתף בשניים, שלוש החלטות שהתקבלו במהלך הפעילות והיישומים שלהם או אם זה החלטות שבזמן ביצוע, אז איזשהו סטטוס, אז אני חושב שזה יהיה נכון. זה גם יעזור לי לקבל איזושהי תמונת מצב איפה אני יכול לעזור ולסייע. אבל אני חושב שזה נכון גם לך, כראש מועצה, בטח לשמוע ובעצם להיות עם האצבע על הדופק. אבל בטח ובטח לתושבים. רעיונות גם יכולים להתקבל מתושבים וכשהם יהיו חשופים מן הסתם למידע, לבעיות, להחלטות, אז הם יוכלו גם הם להעלות רעיונות. אני חושב שזה דבר שאם יעשו אותו לפחות אחת לשנה, איזושהי סקירה, זה יהיה מבורך. אני

אומר את זה בכובע של תושב, שהייתי שמח לשמוע את זה. זהו. מעבר לזה, מאחל בהצלחה לכולנו. תודה, בהצלחה.	שי רוזנצוויג:
כבר פספסת היום את ועדת הביקורת. אני שמח שהתפרצתי לדלת פתוחה, מה שנקרא. ובהחלט דברים של טעם. ובזאת נתחיל. פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין, כן, דליה?	דליה נחום לוי: אלרן אהרוני: שי רוזנצוויג:
אני פשוט רוצה להתנצל. אני בתשע יוצאת. אז שאף אחד לא ייעלב. שלא יחשבו שאני יוצאת פה בגלל... אני הודעתי שאני יוצא לפני הזמן, זה בסדר. יחשבו שאנחנו הולכים ביחד לאיזשהו מקום.	דליה נחום לוי: משה אופיר:
אני כמו בווטסאפ, אשים את עצמי על כפול שניים ואדבר יותר מהר.	שי רוזנצוויג:

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 40.

אוקיי, אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 40. אפשר לאשר את זה? אני לא יכולה לאשר. אני לא הייתי.	שי רוזנצוויג:
אוקיי. מי בעד לאשר את הפרוטוקול? רחל, דליה, אייל, שי.	שלומית ארצי: שי רוזנצוויג:
אני נמנע, כי לא הייתי.	משה אופיר:
אוקיי. נמנעים: אלרן, שלומית ומשה.	שי רוזנצוויג:

מאשרים ברוב קולות את פרוטוקול הישיבה מן המניין מס' 40.	<u>החלטה:</u>
בעד: שי רוזנצוויג, רחל שטיינר, דליה נחום לוי, אייל רוזנפלד.	
נמנעים: אלרן אהרוני, שלומית ארצי, משה אופיר.	

2. שאילתות:

2.1 משה אופיר – מענה למייל.

שי רוזנצוויג: שאלתות. מס' 2, משה אופיר. מענה למייל.

שלומית ארצי: איזה מייל? כי היו כמה.

משה אופיר: אחד, שניים...

שי רוזנצוויג: אוקיי, משה אופיר.

משה אופיר: אני רוצה להסביר את השאלתה.

שי רוזנצוויג: נקרא את השאלתה. ואני אענה. אודליה, אני רוצה לתת לו את הזה. יש בעיה?

משה אופיר: אני רוצה לקרוא את השאלתה. יש לך את כל השאלתה פה?

שי רוזנצוויג: טוב, משה שאל מתי אקבל תשובה למייל שהוצאתי לראש המועצה בתאריך 30.7.21 בנושא הקמת ועדה לשיפור מרכז היישוב. תשובתי, מחלקת פה אודליה את החומר. תשובתי: לזיכרוני שוחחנו בעניין. גם דנו בהצעתך בישיבת מועצה מס' 37, בתאריך 28.7.2021, בה התקבלה החלטה ברוב קולות לדחות את ההצעה כפי שהוצעה. למרות זאת, הזמנתי אותך לכתוב לי על החזון שלך, רעיונות שיש לך בנושא וכו'. ומה שקיבלתי הוא בעצם מייל חוזר שנית על הצעתך שכבר נדחתה. הצעתך כגון חיוב של הצבעה בעד של כל חברי המועצה פה אחד, תנאי שלא תהיה התערבות של גורמי המועצה ועוד דרישות. לצערי הרב, שיטת העבודה הזאת אינה תואמת את דרך הפעולה של המועצה בראשותי. לתחושתי מדובר ברצון להציג 'הצעתי ונדחיתי' ותו לא.

כפי שאמרת בעצמך מספר פעמים במהלך הישיבה, ולהלן הציטוט: 'עכשיו אני אומר. במידה ולא תהיה פה הצבעה פה אחד, כל אחד שיעלה בעתיד דברים מה עושים או לא עושים, אני אבוא ואגיד רבותי, אני הייתי מוכן להקדיש זמן והמועצה לא רצתה. שלא יתלוננו אחרי זה. זה הכל, פה אחד.' זו התשובה.

- שאלת הבהרה?
משה אופיר: אני רוצה להבין. בישיבה אתה ביקשת ממני להציג בפניך מה אני חושב לעשות. נכון? ככה כתוב פה. 'הזמנתי אותך לכתוב לי על החזון שלך, רעיונות', זה אתה כותב.
שי רוזנצוויג: נכון.
משה אופיר: 'רעיונות שיש לך בנושא' וזה וזה. אתה ביקשת.
שי רוזנצוויג: נכון.
משה אופיר: בעקבות זה שאני בישיבה נעניתי לבקשה של חברת המועצה שלומית וקיבלתי את האתגר להיכנס לעניין של הוועדה הזאת, של המרכז המסחרי.
שי רוזנצוויג: חזות המרכז המסחרי.
משה אופיר: לא חזות היישוב.
שי רוזנצוויג: חזות המרכז המסחרי אמרתי.
משה אופיר: חזות המרכז המסחרי.
שי רוזנצוויג: מה השאלה? מה ההבהרה?
משה אופיר: אז אני אמרתי אוקיי. שלחתי לך מייל מפורט שאני מוכן לעשות את זה. בתנאים כאלה ואחרים. ולא קיבלתי ממך תשובה. עכשיו, אני לא הבנתי את התשובה שלך. אתה לא מעוניין בזה? אתה לא מעוניין בשירותים שלי? תגיד 'אני לא מעוניין'. תחסוך לי הרבה זמן. אני הצעתי את עצמי ולא קיבלתי תשובה.
שי רוזנצוויג: זאת שאלת הבהרה?
משה אופיר: כן, אני רוצה לדעת מה התשובה שלך.
שי רוזנצוויג: התשובה היא כפי שאמרתי בשאלתה. הצעתך, כפי שהוצגה, כבר נדונה במליאת המועצה ונדחתה עם התנאים, כמו הצעת פה אחד. אמרו לך שזה לא דבר -
משה אופיר: כן, כן. אני אמרתי שיהיה פה אחד.
שי רוזנצוויג: אמרת 'or my way or highway',
משה אופיר: כן.
שי רוזנצוויג: אז אם זה כך, אז עניתי שזה לא תואם את שיטת העבודה בה אני דוגל ועובד.

- משה אופיר:** אז ההצעה נדחתה.
- שי רוזנצוויג:** ההצעה נדחתה. הצעות לסדר.
- משה אופיר:** רגע, יש לי עוד שאילתה.
- שי רוזנצוויג:** לא, אין עוד שאילתה.
- משה אופיר:** סליחה, אני שלחתי שאילתה.
- אודליה גוטל:** שלחת עוד מייל, נכון. אבל זו היתה בקשה, לא שאילתה.
- משה אופיר:** למה? שאילתה?
- אודליה גוטל:** ולאחר התייעצות עם היועצת המשפטית,
- משה אופיר:** מה זה בקשה? אני הגשתי שאילתה. כתבתי מפורשות 'שאילתה'.
- אודליה גוטל:** זה שכתבת בכותרת 'שאילתה', זה בסדר. אבל התוכן של הדברים הוא בקשה ולא שאילתה. ולאחר התייעצות עם היועצת המשפטית, זה לא עומד בתקנון כאיך שאמורים להגיש שאילתה. ולכן זה לא נכנס בסדר היום.
- משה אופיר:** סליחה, אז אני רוצה להבין את העניין.
- עו"ד גיתית שרמן:** בקשה לקבלת ...
- משה אופיר:** סליחה רגע. תני לי לדבר. בעקבות התשובה שלך לעניין, אני ביקשתי, הוצאתי שאילתה. אני קורא לזה שאילתה.
- עו"ד גיתית שרמן:** למי השאילתה?
- משה אופיר:** סליחה, סליחה. השאילתה זה לראש המועצה, שהוא יכול להתייעץ איתך. זה לא מעניין אותי עם מי הוא מתייעץ. את אמרת שיש כל מיני פסקי דין שמתירים לראש המועצה ולמועצה להשתמש במצלמות, אבטחה,
- עו"ד גיתית שרמן:** זה אתה אמרת. אתה עכשיו מכניס לי -
- משה אופיר:** את כתבת את זה.
- עו"ד גיתית שרמן:** אני כתבתי את מה שכתבתי.
- משה אופיר:** את כתבת.
- עו"ד גיתית שרמן:** רגע. אני כתבתי מה שכתבתי. ואתה ביקשת לדייק, מה -
- משה אופיר:** אני רוצה לדעת איזה פסקי דין יש בנושא. זו

שאלתה. איזה פסקי דין. מה, זו לא שאלה? מה זה, תשובה?

עו"ד גיתית שרמן: קודם כל שאלה משפטית זו לא שאלתה. שאלתה

זה משהו שהוא עובדתי, שקשור לסמכויות המועצה.

משה אופיר: אם אני רוצה לקבל ממך תשובה,

שי רוזנצוויג: רגע, שנייה. אני הבנתי, אני יכול לעזור -

משה אופיר: את רוצה שאני אכתוב לך מייל נפרד?

שי רוזנצוויג: הבנתי. כן, כן.

עו"ד גיתית שרמן: למה כל בקשה שלך ממני צריכה להיות בתפוצה

ובשאלתה ובישיבת מועצה?

משה אופיר: מכיוון שאנחנו בישיבת מועצה כעת, אני יכול בהמשך

למייל שהוצאת לי, שאמרת שיש פסקי דין שמתירים

שימוש במצלמות אבטחה בענייני יחסי עבודה ואמרת

שיש פסקי דין כאלה, את רוצה שאני אפנה אליך ואני

אבקש את פסקי הדין?

שי רוזנצוויג: אני אענה לך -

משה אופיר: אין בעיה. אני אפנה אליך. זהו. סגור.

שי רוזנצוויג: בסדר גמור. אגב,

משה אופיר: אני חושב שזו שאלתה.

שי רוזנצוויג: שנייה רגע.

שלומית ארצי: אבל גיתית, את הולכת ... פסקי דין? זו עבודה

שלך?

משה אופיר: שלחתי מייל.

שי רוזנצוויג: יש פה אנשים שצריכים לצאת מוקדם. אני רוצה

לכסות כמה שיותר.

עו"ד גיתית שרמן: לא, יש פה ...

משה אופיר: בסדר, אני אשלח ליועצת המשפטית. אין בעיה.

שי רוזנצוויג: אני רוצה להבהיר -

שלומית ארצי: אבל אני יכולה גם לבקש ממנה פסקי דין שאני

צריכה? אני לא מבינה.

משה אופיר: זה קשור בענייני מועצה. זה קשור לענייני מועצה.

כל דבר שאני רוצה בענייני מועצה.

שי רוזנצוויג: חברים, אתם מפריעים לי לנהל את הישיבה. אני

אצטרך לקחת פסק זמן.

- שלומית ארצי:** לא הצלחתי להבין.
- שי רוזנצוויג:** אני אגיד לכם פשוט. שאילתה, שתדע, שאילתה זו שאלה. שאלה עובדתית. לבוא ולהגיד, לבזבז שאילתה 'מתי אקבל מייל?' לא נהוג, חבל. אתה יכול לשלוח מייל. תגיד מתי, או להרים טלפון והזהר. שאילתה זו שאלה. מתי מסתיימות העבודות על, אוקיי? זו שאילתה. לבקש בקשה, 'אבקש את פסקי הדין',
- עו"ד גיתית שרמן:** זו לא שאילתה. ולכן, אם אתה -
- שי רוזנצוויג:** בסדר, אני -
- משה אופיר:** ולך אני אומר, תבחני את זה. יש לך פול גדול. תכניסי את זה לפול. אני לא מבטיח לך שזה יהיה אחד הדברים הראשונים שתיענה.
- משה אופיר:** לפי החוק, היועצת המשפטית צריכה לענות לשאלות חברי מועצה -
- עו"ד גיתית שרמן:** וענית. ענית.
- משה אופיר:** בעניינים שקשורים בנושאי המועצה. לא באופן אישי. זה לא עניין אישי. נכון?
- עו"ד גיתית שרמן:** אבל ענית, נכון?
- משה אופיר:** מה?
- עו"ד גיתית שרמן:** ענית.
- משה אופיר:** לא, לא, אני רוצה את הזה, לראות שאת צודקת. אני רוצה לבדוק אותך.
- עו"ד גיתית שרמן:** אה, תבדוק אותי לא איתי. תבדוק אותי עם מי שאתה רוצה.
- משה אופיר:** אז אני אשלח לך את השאלה. ואם לא תעני לי, אז אני אעשה מה שאני יודע לעשות. אוקיי, הלאה. בוא, בוא נתקדם. זה כבר הבנתי.

3. הצעות לסדר:

3.1 משה אופיר - גדר לישמאניה.

- שי רוזנצוויג:** הצעות לסדר. בוא נראה של מי. משה אופיר. גדר לישמאניה. בבקשה.
- משה אופיר:** אוקיי. לפני כמה חודשים או לא יודע כמה זה היה, ראינו שהתחילו לעשות פה גדר נגד שפני הסלע וכו'. ביקשתי את המפה. קיבלתי. ראיתי שזה אמור להיות בשלב הסופי מסביב לכל היישוב. הכל טוב ויפה. באמת שפני סלע ולישמאניה, זו בעיה רצינית, ומי שנעקץ יודע. אחד מהילדים שלי היה לו כזה דבר. וזה לא נעים בכלל. הרעיון הוא מבורך והכל טוב ויפה. אלא מה? זה שהתחילו את זה בכניסה ליישוב ולא במקומות אחרים, מילא.
- אודליה גוטל:** לא התחילו את זה בכניסה ליישוב.
- משה אופיר:** איפה התחילו את זה?
- אודליה גוטל:** התחילו את זה במקומות אחרים. לא בכניסה ליישוב.
- משה אופיר:** גם במקומות אחרי עשו?
- שי רוזנצוויג:** עשו מיפוי.
- משה אופיר:** איפה עוד עשו את זה?
- שי רוזנצוויג:** סביב כל היישוב. אם תעשה סובב יישוב, אתה תראה כמעט 80 ומעלה אחוז מהיישוב כבר עם גדר חדשה.
- משה אופיר:** 80% מהיישוב עם גדר חדשה? את האמת לא ידעתי.
- אודליה גוטל:** 85%.
- משה אופיר:** 85% כבר הקיפו אותו בגדר?
- אודליה גוטל:** אכן. נשאר החלק העיקרי שעוד יש להשלים זה בעיקר החלק של גבעת טל ב'. והחיבור לגבעת טל א'. כמו שאמר ראש המועצה, אנחנו כ-85% - מתי זה אמור להסתיים, אם אפשר לדעת?
- משה אופיר:** לזיכרוני עד מרץ.
- משה אופיר:** 85% כבר הסתיים? כבר נעשה?
- אודליה גוטל:** מהגדר, כן.
- משה אופיר:** אוקיי. בסדר. אתה תענה לי אחר כך, בסדר? אבל אני רוצה להעיר לגבי הנראות של הגדר.
- אודליה גוטל:** הגדר היא גדר תקנית, על פי -
- משה אופיר:** רגע, תני לי לסיים. תני לי לסיים. אל תעני לי

- באמצע.
- אודליה גוטל:**
משה אופיר:
 אבל אני רוצה לענות לו.
 אני רוצה להתייחס. תעני לי בסוף, אין בעיה. ראש המועצה יכול להיות לי בסוף גם. את יכולה לענות לי. כולם יכולים לענות לי.
- שי רוזנצוויג:**
משה אופיר:
 חבר'ה, היום אתם בכושר שיא. הנראות, תמשיך בבקשה.
 כן, אני רציתי להתייחס לנראות של הגדר. אני חושב, לעניות דעתי, שיישוב שנכנסים אליו רואים גדר, לא יודע כמה היא, 2 מטר? אין לי מושג. לא מדדתי אותה. 2 מטר פלוס אולי. שלפחות בכניסה, לא מדבר על אזורים אחרים שלא רואים את זה, זה לא כל כך משנה. אבל בכניסה, כשאתה בא ליישוב ואתה רואה אותו מגודר בצורה כזאת, זה לא נראה לי טוב. אני גם לא מבין האם יש הצדקה כלשהי לגדר בכניסה ליישוב בגובה 2 מטר.
- כי אני יודע ששפני הסלע חיים על הקרקע. לכן אני חושב שצריכים לשקול, על מנת לא לעשות פה יישוב שנראה כמו מחנה צבאי מגודר, שזו לא המטרה שלנו, לפחות באזורים שנראים, בכניסה ליישוב בטוח, אולי במקומות אחרים גם, אני לא יודע, להוריד את זה לגובה שאנשים יבינו שזה באמת לא גדר נגד מחבלים או ביטחונית, כי זה עושה קצת חששות לאנשים שבאים ליישוב, שאתה רואה גדרות כאלה בצורה כזאת. אפשר להוריד את זה במקומות אחרים לגובה שהוא מספיק לשפני הסלע, שלמיטב ידיעתי הם לא קופצים לגבהים כאלה.
- אז זה מה שאני חושב לגבי הגדר. אוקיי? עכשיו, אם מישהו רוצה להתייחס, נעלה את זה לסדר היום, אין בעיה. אני את שלי אמרתי.
- שי רוזנצוויג:**
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
 אני אתן לאודליה להגיב, אני רק אשאל אותך, תגיד, גם את הש.ג. צריך להוריד לחצי? מה?
 נגיד אין גדר. אבל יש ש.ג. גם את הש.ג. שלנו צריך

להוריד לחצי?	
כן, לגובה בן אדם.	שלומית ארצי:
כי בכל זאת, ביישוב רגיל מן המניין אין ש.ג.	שי רוזנצוויג:
סליחה, אני דיברתי על הגדר.	משה אופיר:
לקצץ לו את הרגליים.	שלומית ארצי:
אני דיברתי על הגדר. אני לא מכיר יישוב שאתה בא אליו ואתה רואה גדרות כאלה. זה מפחיד. אולי פה אתה התרגלת לזה. אולי אנשים שגרים פה התרגלו לזה. אבל מי שבא מבחוץ ורואה כזה דבר, זה שוק.	משה אופיר:
אוקיי, אז אני רק רוצה לדייק את מה שאתה אומר. אתה אומר בעצם הגדר זה פרויקט מבורך וכו'.	שי רוזנצוויג:
כן.	משה אופיר:
אתה אומר שבכניסה,	שי רוזנצוויג:
במקומות שנראים -	משה אופיר:
במקומות שנראים. אבל בוא נגיד, אם אנחנו צריכים לכוון את זה למקום אחד עיקרי, זה הכניסה ליישוב.	שי רוזנצוויג:
זו החזות של היישוב, נכון?	
אתה אומר שעשו ב-85% מהיישוב?	משה אופיר:
כל היישוב מגודר.	שי רוזנצוויג:
לא יודע. יש עוד מקומות, אני לא רוצה להגיד,	משה אופיר:
... תסתכל מערבה, צפונה,	שי רוזנצוויג:
אני לא רואה שום סיבה שהגדר הזאת תהיה בגובה מפחיד.	משה אופיר:
אני יכולה להגיב?	אודליה גוטל:
אודליה, בבקשה.	שי רוזנצוויג:
יופי. יש תקנים.	אודליה גוטל:
אם הוא נותן לך זכות דיבור. אני לא נותן זכות דיבור פה.	משה אופיר:
נו. די.	שלומית ארצי:
נתתי לה.	שי רוזנצוויג:
יש תקנים של המשרד לאיכות הסביבה, משרד החקלאות והמשרדים שמעורבים. זה פיקוד העורף, שדרך אגב, גדר היתה באלפי מנשה מאז כמה? עשרות שנים,	אודליה גוטל:

אבל לא בצורה שנכנסים ליישוב ורואים גדרות. שנייה, אבל אני לא הפרעתי לך, נכון? יופי. לעניין הכניסה ליישוב. יש תכנית שלמה שכמו שאמרת נבנתה על ידי הגורמים המקצועיים. אחד מהדברים שמחויבים לעשות זה לעשות מסדרון של הגדר בכניסה ליישוב, כדי למנוע מהשפנים להיכנס. השפנים אגב יודעים לקפוץ לגובה של הרבה יותר גם מ-2 מטרים. אחד הדברים שעושים זה גם לשים חשמול בחלק התחתון. זה יהיה השלב הבא של הפרויקט. לשים חשמול בחלק התחתון וגם חופרים פנימה, ובגלל זה גם ביטנו את הבסיס.

משה אופיר:
אודליה גוטל:

ראיתי שביטנו. עכשיו, בכניסה, מה שעשה הקבלן, הוא עשה שם מה שהוא עשה וירד, הייתה סיבה שזה ירד, כי זה לא היה אמור להיות כך כמו כל שאר הגדר. אנשי המקצוע של המשרד לאיכות הסביבה ומשרד החקלאות שמעורבים בפרויקט הזה, נתנו אישור בחלק הספציפי מצד שמאל, דרך אגב, לא מצד ימין. מצד ימין לא הצלחנו להביא אותם להנמיך את הגדר. מצד שמאל, ירדו 20 ס"מ לא יותר, זה המקסימום שהם אישרו לנו.

משה אופיר:
אודליה גוטל:

הגדר איך שהיא זה אחרי ההורדה? הגדר, איך שהיא כעת בצד שמאל, את אומרת, הגדר הקיימת זה אחרי ההורדה?

משה אופיר:

לא, עוד אין שם גדר. תהיה שם גדר בהמשך, בכניסה ליישוב יש גדר. הגובה שלה הוא אחרי ההורדה או לפני ההורדה?

אודליה גוטל:

משה אופיר:

מצטרפת אורית שגיא.

שי רוזנצוויג:

***** גב' אורית שגיא נכנסת לישיבה *****

כשאתה נכנס ליישוב או כשאתה יוצא?

שי רוזנצוויג:

מה?

משה אופיר:

השמאל וימין שלך, זה כשאתה נכנס ליישוב?

שי רוזנצוויג:

לא משנה. מה שבנוי היום. גם יש שמאל וגם ימין.

משה אופיר:

זה אחרי ההורדה או לפני ההורדה?

- אודליה גוטל:** מה שבנוי כרגע זה הגובה שיש כרגע. מה שימשיכו, יש עוד חלק בהמשך שאמורים לבנות, הוא יהיה טיפה יותר נמוך ממה שיש היום.
- משה אופיר:** אז למה בכניסה אי אפשר להוריד? למה בהמשך?
- אודליה גוטל:** אי אפשר. לא אישרו לנו את זה. גורמי המקצוע לא אישרו את זה.
- משה אופיר:** מי? מי לא אישר להוריד?
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה להגיד, ותאמין לי שאתה תבין. בסדר? יש פרויקט שאנחנו צריכים לעמוד בו לפי הסטנדרטים של המשרדים, אחרת לא נקבל את הכסף. אנחנו נעמוד בסטנדרטים שלהם. הם יבואו, יבדקו, אנחנו נהיה פיקס, כדי שנקבל את הכסף. בסדר? תחשוב שעוד הרבה דברים ישתנו ויקרו.
- משה אופיר:** אבל כדי שנוכל לעמוד בפרויקט, כדי שיבוא הבודק ויגיד שעמדנו לפי התוכנית, צריכים לעשות את זה, גם אם אנחנו לא מרוצים, אני לא רוצה להרחיב על זה, מהכל. בסופו של דבר, אף אחד לא רוצה גדר. מבחינתנו זו לא איזה העדפה שלנו. לא רוצים, אנחנו עוד מפתחים את האזור ההוא, פארק עסקים, לא אמרתי שאני לא רוצה גדר.
- שי רוזנצוויג:** אז אני אומר, אני אומר. אני מנסה להגיד לך, שאנחנו נסיים את הפרויקט כמו שהוא.
- אודליה גוטל:** לפי התוכניות שאושרו.
- שי רוזנצוויג:** כמו שהוא, לפי התוכניות שאושרו. בסדר?
- משה אופיר:** אני רוצה לדעת. האם ראש המועצה ניסה להוריד את גובה הגדר שם, על ידי זה שהוא בא לגורמים האחראיים ואמר להם 'היישוב שלנו, בישיבת מועצה או בזה, לא מוכן לקבל כניסה ליישוב שנראית כמו כניסה למתחם מבוצר', זה לא -
- שי רוזנצוויג:** לא השתמשתי במילים האלה. אבל אחד הדברים שביקשתי זה שבכניסה תהיה גדר נמוכה יותר.
- אודליה גוטל:** ביקשנו גם סוג אחר של גדר.
- שי רוזנצוויג:** גם סוג אחר של גדר.
- משה אופיר:** אבל הם לא עשו את זה.

- שי רוזנצוויג:** יש פרויקט, יש לו סטנדרט מסוים - על מנת שנוכל לקבל את כל המימון שאנחנו צריכים כדי להשלים אותו. אנחנו צריכים לעמוד בסטנדרט. יותר מזה, הם יבואו והם יבדקו אותנו. אין אצלם משחקים. הם יבואו איתנו ממש לפי המפרט שלהם. ואנחנו נעמוד בו. אני אומר לך מראש. אנחנו נעמוד במפרט. ומעבר לזה אני לא רוצה להוסיף. הלאה.
- משה אופיר:** אתה רומז על כל מיני דברים.
- שי רוזנצוויג:** אני לא רומז על שום דבר.
- משה אופיר:** מתי העבודה אמורה להסתיים?
- שי רוזנצוויג:** העבודה אמורה להסתיים לקראת סוף מרץ.
- משה אופיר:** מרץ 2022?
- שי רוזנצוויג:** כן. בשבועות הקרובים אנחנו נכנסים למכרז של החשמול, שזה קבלן אחר לגמרי. אמורים לסיים את זה בסוף מרץ. אני מאוד מקווה שבסוף רבעון ראשון כבר נהיה אחרי. מאחר ואורית נכנסה, דיברנו על לישמאניה. הגדר מושלמת בכ-80, 85 אחוז כבר מושלם. נשאר לעשות את גבעת טל ב' והקטע שבין גבעת טל למרכז היישוב. ויש עוד חלק קטן -
- משה אופיר:** זאת אומרת, אם אני מבין אותך נכון, אחרי מרץ 2022, כאשר הגדר תהיה מושלמת ותבוא הביקורת, הגדר תהיה ברשותנו.
- שי רוזנצוויג:** הגדר תהיה ברשותנו, כן.
- משה אופיר:** כן? ואז אם יהיו שינויים, זה אמור להיות אחרי זה.

3.2 משה אופיר - הנצחה ביישוב.

- שי רוזנצוויג:** אני רוצה לעבור להצעה השנייה לסדר. הנצחה ביישוב. משה, בבקשה.
- משה אופיר:** בישיבה הלפני אחרונה, דובר על הנושא של התרומה של משפחת בריאן להנצחה לזכר הבן שלהם, שנהרג בזמן שירותו הצבאי.
- שי רוזנצוויג:** רז, זיכרונו לברכה. רז זה הבן.
- משה אופיר:** הנושא עלה פה והיתה הצבעה ואני נמנעתי

בהצבעה. והיתה פה תרעומת וכתבו 'מה הוא נמנע ומה זה', וכל מיני דברים מגעילים. אני לא אכנס לזה. אבל אני רוצה שתבינו עכשיו, זו הזדמנות להסביר לכם, כאשר הרוחות קצת יותר שקטות, את כל הרעיון בנושא הזה. הנושא של ההנצחה ברור ומקובל, וכל הכבוד לאנשים שמוכנים לתרום.

ואני גם כן הכרתי את הילד שנהרג והייתי אפילו בשבעה. זה היה לפני הרבה שנים. 20 שנה? לא יודע מתי. אבל ביקשתי את נוהל ההנצחה וראיתי שהוועדה פעלה לפי הנוהל. אין שום בעיה. עכשיו אני רוצה לספר לכם משהו, שתבינו את המקור של כל העניין של ההנצחה וכו'. לפני הרבה שנים, כבר 25 שנה כבר, אני לא זוכר, באסון המסוקים שהיה, כמו שכולם יודעים, נהרגו שני חיילים מאלפי מנשה באסון הזה. ואז עלתה דרישה שהמצפה ייקרא על שם אחד מהם, שניים מהם.

והיתה ועדת הנצחה ברשות פרופ' הופמן ז"ל, והיו פה דיונים מאוד קשים. אני לא יודע אם היית חברת מועצה. היית חברת מועצה? אוקיי. וזה הלך פה והלך שם. ומשפחה אחת בעיקר רצתה שזה ייקרא על שם הבנים שלהם. והמועצה בזמנו קיבלה הצעה שאני העליתי, דרך אגב, שזה ייקרא מצפה הבנים, על שם השניים. אני לא יודע אם השלט שם אומר את זה. אבל אני חושב שמצפה הבנים,

זה מה שאומר.

שלומית ארצי:

משה אופיר:

זה לא משנה. והרעיון היה שאנחנו נעשה הנצחה לכל בני היישוב במקום הזה, משהו שהמועצה יכולה להרשות לעצמה. ויהיה מקום להנצחת בני היישוב, כמו שיש בכל יישוב אחר במדינת ישראל, למיטב ידיעתי. ואני קצת מכיר יישובים אחרים בארץ. עכשיו, הדבר לא נעשה. היישוב הזה קיים 40 שנה, 30 שנה, והדבר לא נעשה. וזה לא בסדר. עכשיו כשעלה הנושא של משפחת בריאן,

אבר -

שי רוזנצוויג:

- משה אופיר:** בריאן הבר רציתי להגיד, סליחה. בריאן הבר. פתאום אמרתי לעצמי שיש פה משהו לא בסדר. לא יכול להיות ביישוב כמו שלנו, שקיים כל כך הרבה שנים, קיימים די הרבה שנים, כמעט 40 שנה, עדיין לא.
- שלומית ארצי:** כמה?
- משה אופיר:** מ-1983 אנחנו עוד לא 40 שנה.
- שלומית ארצי:** 30 פלוס, מ-1985, תעשו חשבון, זה כמעט 40 שנה. לא משנה.
- משה אופיר:** שנת ההקמה של היישוב היא 1983.
- אודליה גוטל:** רק 39. נו -
- שלומית ארצי:** אז קיבלת 40 שנה.
- משה אופיר:** קדימה. 39.
- שלומית ארצי:** 2023 זה מעבר לגדר. מעבר לגדר של לישמאניה. אולי היא לא תיכנס בגלל שהגדר תהיה גבוהה. אוקיי, לא יכול להיות מצב שאנחנו כיישוב מאפשרים למי שיש לו כסף להנציח את הבנים שלו. ומי שאין לו כסף, משפחות שכולות, אין להם שום הנצחה. יש פה, לפי דעתי, טעם לפגם. יש פה טעם לפגם. את מכירה את המשפחות השכולות שאין להם שום הנצחה. את מכירה אותם. כל יום זיכרון אנחנו מעלים את שמם והכל, וזה וזה. אבל אין להם שום מקום ביישוב. לעומת זאת מי שתורם הוא מבורך שהוא תורם. אבל האפליה הזאת, של זה שאין לו כסף, בכלל אין לו אפילו לוח קטן מתוך לוח גדול. שם אין לו ביישוב. ומי שיש לו כסף יכול לעשות פארק שלם על שמו. אז אני בעד שיעשה את הפארק. אבל אני חושב שהמועצה צריכה לשנס מותניים, סוף סוף, ולעשות איזה לוח. אפילו סמלי. רק עם השמות. שלא עולה הרבה כסף. אבל שיהיה פה, שלא תהיה אפליה כזאת. זה לא יכול להיות. זה מה שרציתי להגיד בעניין הזה.
- שי רוזנצוויג:** מישהו רוצה להגיב למשה? בבקשה, דליה, ואחרי זה שלומית.

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

אני רוצה להגיב גם.
אז דליה ואחרי זה אורית.

אוקיי. לגבי לוח וכל הנושא הזה של יד לבנים, אנחנו כבר דיברנו לא פעם ולא פעמיים. וצריך לעשות באמת משהו, איזושהי אנדרטה כללית לזכר הנופלים. בזה אתה צודק. וזה לא סותר את שני הדברים. לגבי המיקום של משפחת הבר, המיקום נבחר כתוצאה ממה שהם רוצים לתרום.

אין לי בעיה עם הדבר הזה. אין לי בעיה.
דקה.

משה אופיר:

דליה נחום לוי:

אורית שגיא:

דליה נחום לוי:

זה לא האישו, נראה לי.
משה, ישבתי, הקשבתי לך. תכבד גם אותי. עכשיו, עד היום, אני גם משפחה שכולה. עד היום לא היה מצב שמשפחה שכולה שמעוניינת להנציח את הילדים, לא הצליחה לגייס כספים דרך משרד הביטחון, דרך תורמים. ואני מניחה שזה בדיוק גם מה שעשתה משפחת אבר. זה עניין גם של רצון. לא כל משפחה מעוניינת לעשות איזשהו פרויקט הנצחה. וכל אחד מהשיקולים שלו. אני יודעת שכשרוצים אפשר. מניסיון שלי פרטי. אנחנו עשינו פרויקט הנצחה במשך הרבה מאוד שנים. קיבלנו עזרה ממשרד הביטחון, קיבלנו עזרה מכל מיני גופים תורמים. כי היה לנו חשוב לעשות את הפרויקט הזה. אז זה לא איפה ואיפה.

הדבר היחיד שאנחנו באמת צריכים לתת עליו את הדעת, זה אולי במסגרת אותו רעיון שאני בזמנו העליתי, לעשות איזשהו מתחם למורשת של העם היהודי, של מדינת ישראל ושל היישוב. ששם יהיה שילוב, או איגום משאבים, של יד לבנים, של השואה, שנעשה משהו מרכזי. אין ספק שבקטע הזה אתה צודק. משהו מרכזי, לוח עם שמות של נופלים, מסכימה איתך. לגבי משפחת הבר, אני לא חושבת שזאת אפליה.

אני רוצה משפט, רק לחדד אותה, ברשותך. משפט,

שי רוזנצוויג:

רק להגיד משהו שהוא בקונטקסט. קודם כל, א', תכנסי את הוועדה. אם צריך אז קדימה, לכי על זה. ב', אני לא מכיר שום משפחה, באמת, שום פניה להנצחה שלא כובדה. אני אומר פה. כל פנייה להנצחה מהנופלים, מהחללים שלנו, שתעלה, תיבחן. זה לא ייפול על כסף. אני מבטיח, יש מספיק דברים שצריך לעשות.

משה אופיר:

למה לא לעשות משהו מרכזי לכולם? רגע, שנייה. אמרתי לה תכנסי את הוועדה, גו. בבקשה, אורית.

שי רוזנצוויג:

טוב, אני אגיד בקצרה שהיה נשמע כאילו יש כאן איזשהו דו שיח שהוא סותר, אבל הוא ממש לא. אני חושבת שכולנו תמימי דעים בנוגע לאופן שבו צריך לכבד את הנופלים וגם את רצון המשפחות. אני חושבת שזה מאוד חשוב ואני מאוד מסכימה איתך. סליחה שאני מפרשנת את משה, ותתקן אותי אם אני טועה במה שאני אומרת, אבל אני מניחה שוודאי וודאי לא הפריעה למשה, חלילה, ההנצחה של משפחת אבר.

אורית שגיא:

אלא להיפך. לקח את הדבר הזה ובא ואומר בעצם בוא ונראה איך אנחנו מאפשרים לכל מי שרוצה. אנחנו לא יודעים אם יש כאלה שרצו ולא התאפשר, אולי לא היה להם נעים לפנות. לא יודעים. אני לא יודעת לפחות, אני לא יודעת אם אתם יודעים את זה, אבל אני חושבת שעצם הרעיון של לאפשר לכל מי שחפץ בכך להנציח בן משפחה, אני חושבת שזה מאוד חשוב שנעשה דבר כזה.

אני חושבת שהרעיון של דליה, של משה מרכזי, של המורשת, אגב שהיא סוג של מורשת קרב של היישוב, באמת יש בזה משהו שהוא גם קצת גאוות יחידה וגם לילדים הצעירים שיכירו וידעו. אני חושבת שזה רעיון מקסים, ואני ממש הייתי, דליה, מובילה את זה בתוך הוועדה לכדי ביצוע. ממש להביא איזשהו רעיון מוגמר ולהביא אותו כאן למועצה,

ולראות אם אפשר לתקצב את הדבר הזה ולהריץ אותו.

אני חושבת שזה רעיון מדהים והייתי גם מתייעצת עם המשפחות השכולות בעניין הזה. אולי הם רואים את הדברים קצת אחרת.

דליה כבר התחילה ויש לה תוכנית יפה והיא מתקדמת.

שי רוזנצוויג:

יש איזשהו רעיון שאני ואודליה בודקים אותו כרגע. פשוט נדחתה הפגישה. שבעצם, אני לא יכולה לדבר עליו כרגע, כי זה של מישהו אישי, פרויקט אישי. אני ואודליה צריכות לקדם פגישה לגבי זה. ומדובר על כל הנופלים. וזה בלי שום קשר לרז הבר, זיכרוננו לברכה. זה משהו שעושים בנפרד ואנחנו בוחנים גם אפשרות לקבל תקציב חיצוני לזה.

שלומית ארצי:

למען הסר ספק, אמרתי את זה בהתחלה, שאין לי שום דבר, ודווקא אני שמח שמשפחת אבר מנציחה את הילד שלה. ואני שמח שבעקבות הדיון פה אולי תהיה התקדמות בהנצחה כללית, אפילו פשוטה, שלא יהיה מצב שמישהו מהמשפחות השכולות יקבל הזמנה לגן של אבר, ויגיד 'למה הילד שלי בכלל לא ...'

משה אופיר:

בסדר גמור.

שי רוזנצוויג:

3.3 משה אופיר – עמדות טעינה חשמליות.

הצעה לסדר מס' 3. משה אופיר, עכשיו אתה. עמדות טעינה חשמליות.

שי רוזנצוויג:

כמו שכולנו יודעים, אנחנו פה מתקדמים למצב שבו נכנסים יותר ויותר כלי רכב חשמליים שזקוקים לעמדות טעינה.

משה אופיר:

בתחנת דלק צריך להיות. כלום, כלום, סליחה. בסדר. הגיעו אלי מספר פניות, תלונות הייתי אומר, בנושא הזה. של אנשים עושים דין לעצמם בנושא

שלומית ארצי:

משה אופיר:

הזה. ואני חושב שהמועצה צריכה לגבש מדיניות ולאכוף אותה לפני שהדבר יהיה לתופעה לא מבורכת. הזמינו אותי גם לראות. יש מקומות שאנשים, ביובלים, בלי לציין שמות, יש להם חנייה בבית. והם שמים עמדת טעינה על הקיר החיצוני של הבית, למדרכה. וטוענים את הרכב על המדרכה מכבלים שעוברים על המדרכה.

ביובלים?

אודליה גוטל:

כן. יש לי תמונות. אני אראה לך.

משה אופיר:

לא, קודם כל אני אשמח מאוד עם תראה לי, כי דווקא ביובלים אנחנו לא מכירים. אנחנו יודעים בדיוק איפה יש עמדות טעינה.

אודליה גוטל:

רגע, אני עוד לא סיימתי. אני ראיתי עמדה כזאת של בן אדם, שיש לו חנייה בבית. אני לא יודע אם הוא משתמש בחנייה או לא משתמש בחנייה. אבל עמדת הטעינה, כל המכשור הזה נמצא על הגדר החיצונית של הבית, והמכונת עומדת בחוץ והכבלים משתלשלים חופשי.

משה אופיר:

אני לא רוצה להיכנס לסכנות. אמנם אני מהנדס וזה, אבל תאמינו לי, ואתם גם כן יודעים, שזה דבר שלא בא בחשבון. אני רוצה להזכיר, למי שלא יודע, אולי דליה יודעת, אני לא יודע, שבזמנו, לפני 20 ומשהו שנה, היתה לנו אותה בעיה. יש פה בן אדם ביישוב שהוא מתפרנס מחלוקה במשאית קירור. הוא גר בארבל שם, בצד.

עו"ד גיתית שרמן: לא לדבר לגופו של אדם. אנחנו בישיבה פומבית.

ישיבה פומבית, בסדר. לא הזכרתי שמות.

משה אופיר:

עו"ד גיתית שרמן: בסדר. רק פרטים מזהים.

אני אומר שזה עלה לשולחן המועצה. והמועצה חייבה אותו לעשות יציאה כי אין לו חנייה בבית. אלה בתים שאין להם חנייה כמו שהיה -

משה אופיר:

הבנו.

שלומית ארצי:

במקרה הזה שדיברתי עליו. לעשות מן גשר כזה, או משהו כזה. שהוא יכול להטעין את הרכב שלו. אבל

משה אופיר:

אין שום דבר על הרצפה. העניין שבן אדם שעושה עמדת טעינה מחוץ לחנייה שיש לו ומשתמש במדרכה, זה לא יעלה על הדעת. יש גם נוספים שהם פחות חזירים. שעמדת הטעינה שלהם נמצאת בשטח שלהם. בתוך החנייה. אבל הם בדרך קבע מטעינים בחוץ. למה? הם לא רוצים להכניס את האוטו לחנייה, ובדרך קבע הם מטעינים בחוץ. כמובן שהכבלים נמצאים על הרצפה. זה מאוד מסוכן.

מבחינה בטיחותית זה דבר מסוכן. וזה גם מראה על חזירות בלתי רגילה. יש לך חנייה, יש לך אוטו חשמלי. הוצאת עליו לא יודע כמה. תטעין אותו כמו שצריך. אם אנחנו לא נשים לזה, כבר עכשיו, תמרור, זה יכול להתפתח לא טוב. ולכן העליתי את הנושא הזה. לא חושב שמישהו מתנגד, אלא אם כן מישהו יגלה את אוזני שיש לו רעיונות יותר טובים.

אודליה, את רוצה להגיב? ואחרי זה אני אגיד כמה מילים. ואם אחרי זה מישהו רוצה להגיד כמה מילים בעניין. אוקיי, אודליה.

שי רוזנצוויג:

כן. אני אתחיל בזה שאנחנו מסכימים, לגמרי. אנחנו גם ראינו את הסכנות האלה ומכירים את מרבית המקומות. את מה שתיארת ביובלים, אני אשמח שתעביר לי את הפרטים אחר כך. ובעצם פנינו למהנדסת, ראש המועצה פנה למהנדסת וביקש בעצם להתקין תקנות ספציפיות לרכבים חשמליים.

אודליה גוטל:

מכיוון שאנחנו ביהודה ושומרון, לצערי, החוקים של מדינת ישראל, ההנחיות המרחביות של מדינת ישראל לא חלות עלינו. פנינו למנהל האזרחי, גיבשו את המסמך. המסמך נמצא כרגע אצל היועמ"ש של איו"ש ואצל קמ"ט אנרגיה. ההערכה היא שהוא יאושר בימים הקרובים ובעצם אז, ברגע שהם ישארו את המסמך אצלם אנחנו נוכל להחיל אותו אצלנו ולהתחיל לפעול לאכוף, לתקן תקנות בתחום הזה.

אני רוצה להבין. בתקנות, בחוקים, בכוח הנוכחי של המועצה,

משה אופיר:

- אודליה גוטל: כן, אין שום התייחסות לרכב חשמלי.
משה אופיר: המועצה לא יכולה למנוע מבן אדם לשים כבלים בשטח ציבורי? כבלים במתח גבוה?
אודליה גוטל: אני יכולה למנוע ממנו.
משה אופיר: במה שיש לנו היום.
אודליה גוטל: יכולה למנוע ממנו באמת תחת העניין של מפגע ציבורי. אבל מנעת ומה? אנחנו בעצם רוצים לתת את הדרך הישרה והירוקה לעשות את זה, ולא רק להגיד מה לא. ולכן, כמו שאמרתי, אני מעריכה, כמו שאמרנו לנו, גם היום בדקנו מה העניין עם זה, ואמרו באמת שעניין של כמה ימים עד שיאשרו את זה ואנחנו נוכל להחיל את זה.
משה אופיר: מה זאת אומרת 'דרך ישרה וירוקה'? אני לא מבין.
אודליה גוטל: שאתה צריך להחיל תקנות,
משה אופיר: בן אדם שגר בבית, שלפי החוק יש לו שתי חניות בבית. ביובלים למשל, או בכל מקום שיש לו חנייה צמודה שבתב"ע,
אודליה גוטל: אני לא מכירה שום מצב ... רגע, אבל זה חשוב מה שהוא אומר. אני לא מכירה שום מקום, אני בכוונה מדקדקת לתוך זה, לא מכירה אף תושב שיש לו חנייה בתוך הבית ועושה מה שאתה עושה. אנחנו כן מכירים של כאלה שאין להם חנייה פרטית ובעצם עושים את זה -
משה אופיר: זה סיפור אחר.
אודליה גוטל: לכן אני אומרת,
אייל רוזנפלד: לא, זה אותו סיפור. זה אותה סכנה.
אודליה גוטל: לא, לא, רגע, רגע.
שי רוזנצוויג: רגע, רגע, תנו לדבר.
אודליה גוטל: אני מסכימה איתך שיש הבדל בין השניים. חד משמעית. מסכימה שיש הבדל. רק אומרת, אני לא מכירה מקרה כזה, ואשמח מאוד שתעביר לי את מה שדיברת עליו עם חנייה פרטית שעושה מה שאמרת שעושה.
משה אופיר: רגע, האם את מסכימה איתי שבכוח הנוכחי של

המועצה, בחוקים הנוכחיים של המועצה, בתקנות שהמועצה יכולה לאכוף, המועצה יכולה לאכוף על מי שיש לו חנייה בבית, שלא יגלגל כבלים החוצה? אפשר לעשות את זה?

עו"ד גיתית שרמן: לא רק מי שיש לו, סליחה,

משה אופיר: בלי לחכות לגודו?

עו"ד גיתית שרמן: בוא נדייק. זה לא רק מי שיש לו חנייה בבית או לא. אנחנו לא עושים איפה ואיפה. מי ששם מכשול ברחוב, זו ההגדרה של המפגע הציבורי, מי ששם מכשול ברחוב, אז ניתן לאכוף את זה מכוח חוקי העזר למניעת מפגעים.

משה אופיר: אפשר. אוקיי.

עו"ד גיתית שרמן: כן. עכשיו כל מקרה נבחן, אם זה מהווה מכשול או לא מהווה מכשול. כן חוצה את הרחוב ואז זה יכול להוות סכנה גם למי שעובר -

משה אופיר: לא חוצה רחוב. חוצה מדרכה.

עו"ד גיתית שרמן: חוצה מדרכה. לא משנה. מדרכה זה חלק מרחוב. זה אזור למעבר. בקיצור, היום, לפי הדין הכללי,

משה אופיר: אני מסכים איתך, גב' אודליה, שהנושא היותר חשוב, היותר מהותי, כי זה דבר שקל לפתור. הוא פשוט שם מכשול ואפשר לטפל בו. מסכים איתך שיש בעיה לרוב היישוב, שאין לו חנייה צמודה בבית.

אודליה גוטל: יש פיתרון, אבל בגלל זה צריכים -

משה אופיר: ולזה צריכים למצוא פיתרון שאני גם כן יש לי הצעות. לא משנה.

שי רוזנצוויג: מה שאמרת ברור וממצה. אני חושב ענתה לך. אני רק אשלים. אכן אנחנו נתקלנו, אני לא נתקלתי ביובלים, לכן שנינו שאלנו באותו זמן איפה זה. תן לי אבל לסיים, בבקשה. דיברנו על זה כבר שאתה תשלח, ואני מודה לך על זה. שני דברים שביקשתי לעשות.

א', את התקנות האלה, שמאפשרות לנו לטפל, להסדיר ולתת מענה, כי אתה בעצמך פתחת בדבריך, כשאמרת לשם זה הולך. היום מה שנראה

לך כטפטוף, עוד כמה שנים יהיה סוג של סטנדרט, שאנחנו צריכים לטפל בו.

עכשיו זה מה שקורה. אודליה אומרת עוד כמה ימים. גם אם זה יהיה עוד כמה שבועות אני אהיה מרוצה, כי כרגע אין כלום. זה נמצא אצל יועמ"ש. זה יגיע לפה. גם אני מבקש, ברגע שזה יגיע, בשביל להמשיך לעשות פולואפ, בוא נציג במבט על, דרך אגב, אם מדברים על זה,

משה אופיר:

רגע, שנייה. דבר שני, בראייה בכלל, מבחינת פיתוח עתידי של היישוב והבנה שרכבים חשמליים זה דבר שהולך וקורם עור וגידים, אני ביקשתי להיכנס לפיילוט של הצבת טעינת רכבים חשמליים ביישוב. בשטחים ציבוריים. טעינה חשמלית לציבורים.

שי רוזנצוויג:

טעינה ציבורית?

משה אופיר:

טעינה חשמלית בשטחים ציבוריים.

שי רוזנצוויג:

אתה שם כסף ומקבל טעינה. כמו תחנת דלק, רק פה ... לבית.

אייל רוזנפלד:

נפגשנו עם אנשי מקצוע ואני מאמין שעד הסוף השנה באלפי מנשה יהיו כמה וכמה נקודות טעינה לרכבים חשמליים במרחב הציבורי, שזו בעיה לא פחות קטנה שאותה גם צריך לבחון. אנחנו נבחן אותה. האם זה נותן מענה, כמה משתמשים. משם, ככל שהפיילוט הזה יצליח, אנחנו נדרוש להרחיב לכלל היישוב. שוב, זה צורך אורבאני.

שי רוזנצוויג:

פעם זה לא היה צורך אורבאני שכזה ולא דאגו לזה. אנחנו דואגים. כדי לעשות נקודה שכזאת יש הספק, אתה צריך להיות ליד מקור מתח עם נתונים מסוימים. אנחנו גם רוצים מינימום לחפור פה את כל היישוב, לייצר פה משהו שיחסית מקסימום מחשבה ומינימום עלות. אנחנו נותנים פה תועלת ליישוב. אלו שני אפיקים בהם פועלים. הנושא שהעלית הוא נושא חשוב, והוא מטופל. אחד, בהיבט ההגדרתי של אנשים שמבצעים, קונים רכבים פרטיים ורוצים להטעין את הרכב ליד הבית, בתוך הבית, בחוץ.

אגב, פה אני אומר, ככל שיש מכשולים, ככל שאנחנו מכירים נושאים של אכיפה, לאכוף. בסדר? בן אדם לא יכול לעשות מה שהוא רוצה. עם כל הכבוד לזה שהוא קנה רכב. אנחנו נביא לפה את התקנות שמסדירות את העניין הזה ונקווה מאוד שעד סוף השנה יהיו פה כבר רכבים בטעינה חשמלית, יהיו פה עמדות לרכבים עם טעינה חשמלית. ובזאת אני רוצה לסיים.

4. חידוש אישורי מורשי חתימה בנופי החורש.

שי רוזנצוויג: נושא 4, חידוש אישור. עכשיו זה החלק הכי יפה. אישור מורשי חתימה בנופי החורש.

משה אופיר: אני נאלץ להיפרד מכם.

שי רוזנצוויג: תודה, משה.

***** מר משה אופיר עוזב את הישיבה *****

שי רוזנצוויג: אנחנו רוצים לאשר שמנהלת בית הספר נופי החורש, דבורה ענבי (ת.ז. 05913271), זה משהו שאני יכול להקריא אותו בלייב, זה בסדר?

עו"ד גיתית שרמן: כן. בלי תעודת זהות.

שי רוזנצוויג: אוקיי. ומזכירת בית הספר נופי החורש ברוריה אלבו, תעודת זהות כפי שמוצגת, הינן מורשות החתימה בבית הספר נופי החורש בכל החשבונות והכרטיסים הכספיים והמנהלתיים המנוהלים על שם בית הספר וחתימותיהן יחדיו יחייבו חשבונות וכרטיסים אלו לכל דבר ועניין, הכל על פי הטפסים המחייבים. מי בעד? פה אחד.

החלטה: מאשרים פה אחד כי מנהלת בית הספר נופי החורש, דבורה ענבי (ת.ז. 05913271), ומזכירת בית הספר נופי החורש ברוריה אלבו, (ת.ז. 038410015) הינן מורשות החתימה בבית הספר נופי החורש בכל החשבונות והכרטיסים הכספיים והמנהלתיים המנוהלים על שם בית הספר וחתימותיהן יחדיו יחייבו חשבונות וכרטיסים אלו לכל דבר ועניין, הכל על פי הטפסים המחייבים.

5. אישור הנפקת כרטיס קומסיין לאריה זיסמן.

שי רוזנצוויג: הצעה מס' 5, כרטיס חכם, זה ... כרטיס חכם לקב"ט המועצה. מבקשים לאשר למר אריה זיסמן, קב"ט המועצה, הנפקת כרטיס חכם (קומסיין), לטובת דיווח במרכבה, נכון?
אורית שגיא: האם אנחנו יכולים לאשר הנפקת כרטיס חכם למר אריה זיסמן, קב"ט המועצה? פה אחד, תודה לכם.

החלטה: מאשרים פה אחד הנפקת כרטיס חכם למר אריה זיסמן, קב"ט המועצה.

6. פתיחת חשבון בדואר ישראל – למורשי חתימה גן חצב.

שי רוזנצוויג: פתיחת חשבון בדואר ישראל, למורשי חתימה גן חצב. אנחנו מבקשים לאשר לפתוח על חשבון גן חצב חשבון בנק בבנק הדואר, סניף אלפי מנשה, שזכויות החתימה בחשבון זה מתאריך פתיחתו ואילך יהיו מנהלת הגן: קרן טייכלר, סמל מוסד 309112 ו/או גזבר המועצה אילן דולב, באופן שחתימותיהן ביחד, בסכום של עד 500 שקל בחודש וחתימותיהם, לא, לא, אז זהו. ביחד -
אורית שגיא: ביחד, מחייבים חשבון זה לכל דבר ועניין, על פי הטפסים המחייבים בבנק. האם אפשר פה אחד? פה אחד, תודה.

החלטה: מאשרים פה אחד לפתוח ע"ש גן חצב חשבון בנק בבנק הדואר סניף אלפי מנשה, כאשר זכויות החתימה בחשבון זה של המועצה מתאריך פתיחתו ואילך יהיו מנהלת הגן: קרן טייכלר ת.ז. 032951410 סמל מוסד 309112 ו/או גזבר המועצה אילן דולב (מס' ת.ז. 022095376) באופן שחתימותיהם לחוד ו/או ביחד בסכום של עד 500 ₪ בחודש וחתימותיהם ביחד מעל 500 ₪ בחודש

יחייבו חשבון זה לכל דבר ועניין, הכל על פי הטפסים המחייבים בבנק.

7. אישור תנאי שכר מנהלת יח' גבייה – חוזה אישי.

תנאי שכר, מנהלת יחידת גבייה. לאחר מאמצים רבים, באמת רבים, לאיתור מנהל/ת גבייה, נבחר ההגב' דרלי קורדובה במכרז פומבי לתפקיד מנהלת הגבייה. שכר מנהל מחלקה לפי דירוג דרגה מאפשר טווח שכר של כ-6,500 ₪ ברוטו. בשל הניסיון, האחריות הגדולה הכרוכה בתפקיד, אנחנו מבקשים לאשר את תנאי השכר שלה לפי 30% משכר בכירים, המהווה סכום כתוב לכם מול העיניים.

המשרה מתוקצבת ובאישור החשב המלווה. הצעת החלטה: נבקש לאשר את תנאי העסקתה של הגב' דרלי קודורבה כמנהלת מחלקת הגבייה על פי חוזה אישי ובתנאים של 100% משרה ו-30% משכר מנכ"ל ובכפוף לאישור משרד הפנים. אני רוצה לפני שמצביעים לומר: בחורה מקצועית, נעימה, שירותית. רגע, את מי היא מחליפה? את ...

כן. שירותית, מחויבת. באמת רכש טוב. אני גם מאחל לה בהצלחה.

מאיפה היא?

תושבת היישוב. תושבת חדשה ביישוב.

האם אפשר לאשר, על פי התנאים שאני הצגתי? פה אחד, תודה לכם.

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

החלטה:

מאשרים פה אחד תנאי העסקתה של הגב' דרלי קורדובה כמנהלת מחלקת גבייה על פי חוזה אישי ובתנאים של 100% משרה ו-30% שכר משכר מנכ"ל ובכפוף לאישור של משרד הפנים.

8. עדכוני ראש המועצה.

- שי רוזנצוויג:** העדכונים שלי. תעברי לשקף, אודליה. תהיו רגע, אם אפשר את הרעשים לחדול, כי אנחנו צריכים לעשות פייס טיים. אני רוצה לעדכן בכמה נושאים, שעדכנתי כבר בפעם הקודם, אבל אני עושה סוג של פולואו אפ. מניעת שריפות וזיהום סביבתי.
- אורית שגיא:** שי, סליחה רגע. רק משפט אני רוצה, לפני שאתה מתחיל בעדכונים, בסדר? אפשר? משפט? מה קרה? הבן שלך?
- שי רוזנצוויג:** כן.
- אורית שגיא:** תעלה אותו, שנהנה כולנו. ילדים תמיד חמודים. עד שהם גדלים.
- שלומית ארצי:** אני רק רוצה להגיד. הייתי בטוחה שאני אספיק להגיע לפתיחה כשאלרן הציג את דבריו. אז הוא הציג את עצמו והוא אמר שהוא יקריא לי אחר כך, שאני אכיר אותו קצת. אז אני רוצה להגיד לאלרן בהצלחה. ובישיבה הבאה נרצה לדבר על כל הנושא של הוועדות.
- אורית שגיא:** אמר לנו.
- שלומית ארצי:** באיזה ועדות אלרן ישתלב במקום אלי, ואולי זו הזדמנות לעשות איזושהי רוטציה.
- שי רוזנצוויג:** בשמחה רבה.
- אורית שגיא:** בהצלחה אלרן.
- אלרן אהרוני:** תודה.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. אז שריפות וזיהום סביבתי. חבל שמשה הלך. אני חושב שזה היה מעניין אותו. מהדברים שנעשו לאחרונה. קודם כל המנהל האזרחי. היה פה הרמת"ק, היו פה גם יחידות פיקוח, נרחיב על זה בהמשך. הם לפי בקשתנו, וככל שיש יותר שריפות, זה עניין אגב של תקופות. בתקופות האלה, מסיבות של הכפרים, זה העיסוק שלהם. יש יותר שריפות. בואו נגיד עוד כחודשיים אתם תראו הרבה פחות שריפות מבחוץ. ואנחנו נתחיל עם הקמינים. אבל עכשיו יש יותר שריפות מאשר נראה נגיד

בהמשך השנה. זו התקופה בשנה. לכן גם הגברנו את שיתוף הפעולה עם המנהל האזרחי וביקשנו להביא אותם פה גם לעשות פיקוח, גם אכיפה.

אבל זה לא חדש, שי. זה משהו שהם סיכמו אותו כבר לפני שנתיים. אבל הוא לא מוכיח את עצמו בשטח.

אורית שגיא:

לאחרונה, בעקבות העבודות שלנו, נעשו כמה תפיסות מאוד יפות. גם של משאיות שפינו פסולת בלתי חוקית ושריפות. משאיות יורטו וליד אזור -

שי רוזנצוויג:

לא, תמצה את זה קודם ואז תעבור לנושא הבא. רצת קדימה בגלל השאלה שלה.

אודליה גוטל:

לא, זה על השריפות.

אורית שגיא:

זה זה. נקודה ששרפו מול רחוב הזית, עשינו שם מארב. תפסנו רכב שהוביל שם פסולת אלקטרונית. הורדנו את הרכב. יש שיתוף פעולה עם הצד הפלסטינאי. נכון שכל הזמן צריך לעשות את זה, אבל לאחרונה יש לנו הרבה יותר הצלחות. וזה משהו שאני מעדכן. יש לך את התמונות? את רוצה להראות אותן? אז תראי.

שי רוזנצוויג:

אבל מה זה תפיסת עבריינים ישראלים? הבעיה שגם הפלסטינאים עושים.

אורית שגיא:

גם וגם.

אודליה גוטל:

לא, זה לרוב תפיסות של עבריינים פלסטינאים. יש גם ישראלים.

שי רוזנצוויג:

אתם כתבתם פה 'עבריינים ישראלים'.

אורית שגיא:

יש גם ישראלים. מי שבא ועושה את זה, אנחנו תופסים אותו. בסדר? אחרי זה אנחנו בודקים לו את תעודת הזהות. עכשיו, בפעולות האחרונות שעשינו, תפסנו ישראלים. תפסנו גם פלסטינאים. 'תפסנו'. יחידת הפיקוח, זה עובד ככה. ברגע שמזהים שצריך לדווח בזמן אמת ליחידת הפיקוח. אם הם באים ותופסים בזמן אמת, הם יודעים לטפל.

שי רוזנצוויג:

בדיעבד אם הם רואים שם אש, הם לא יודעים מה לעשות. לכן העיתוי מאוד חשוב. בישיבה שהם עשו

פה שבוע שעבר, הידקנו את שיתוף הפעולה. סיכמנו על מגוון דרכים. אני לא אכנס עכשיו לטקטיקה. אבל כדי לתפוס בזמן אמת, ושימוש בכל מיני אמצעים, החל מביובית ששופכת ביוב וכלה ברכב שמכניס פסולת בניין, פסולת אלקטרונית, ושריפות פיראטיות. לאחרונה יש לנו הצלחות בעניין הזה.

אולי שמת לב שדווקא בשבוע האחרון זה קצת ירד. זה לא אומר שמחר זה לא יהיה. כי ככה זה. ככה הם עובדים. אנחנו מחויבים לייצר פה איזשהו נהל מסודר מולם. ואני חושב ששיתוף הפעולה כיום נדמה לי שהוא יותר טוב ממה שהוא היה נגיד לפני שנה. יש שם גם דיסציפלינות חדשות.

בדואים. בדואים זה בכלל סיפור בפני עצמו. יש לנו שני שבטים. רמדין ואבו פרדה. רמדין זה השבט שממנו רוב העובדים במועצה מגיעים מהשבט הזה. זה שבט שיש לנו איתו תקשורת טובה. יש לנו איתו גם בעיות ואני אגע בזה. אחד, זה בנייה. בסדר? בנייה שלהם. ואני כבר אומר שאני רוצה להביא את הנושא הזה של בדואים, לשים אותו פה על השולחן של המועצה. מבקש להכניס את זה לסדר היום.

אנחנו כמועצה רוצים לראות ולהחליט מה המדיניות שלנו בכל הקשור לבדואים. פה כפר בדואי. הוא מחר יכול להיות, אם נרצה להסדיר אותו, ואני לא נכנס פה לדיון, הוא יכול להיות גם כפר מוסדר. עם תב"ע והכל.

זה בכלל לא בידיים שלנו.

אורית שגיא:

זה הרבה מאוד בידיים שלנו. כי אנחנו צריכים להחליט על מדיניות ומה אנחנו רוצים שיקרה. זה בהחלט בידיים שלנו. אם אנחנו נחשוב שזה לא בידיים שלנו אז מה שיקרה -

שי רוזנצוויג:

זה לא בסמכות שלך. מה זה בידיים שלך?

אורית שגיא:

לא, זה לא בסמכות שלי בסוף. אבל אם אנחנו, כרשות, נתווה מדיניות ונפעל, מגיע עכשיו המנהל האזרחי. ונחליט שאנחנו, לצורך העניין, לא רוצים

שי רוזנצוויג:

- אותם פה. שנייה רגע.
 העניין של ... פה הרבה יותר מורכב.
 שנייה, שנייה. זה מורכב. אבל רגע, אני רק רוצה לסיים. הוא מורכב, אוקיי? שלומית, הנושא מורכב. לא, יש הנחות מוטעות. תראה - אבל אני רוצה רק לסיים.
 הקרקעות פה הן לפי החוק - אבל אני רוצה לסיים. הנושא הוא מורכב. אני אומר, אני רוצה להעלות לדיון. ששם כל אחד יעלה את המורכבויות.
 אבל צריך להביא איזשהו מידע לפני שמעלים לדיון. אני אומר שאני רוצה שנעשה דיון. ולדיון הזה אנחנו נבוא עם המידע. נבוא גם אם הרשימה - לא, שי. לפני - אבל אני רוצה רק לסיים.
 אין בעיה. רק אני רוצה לבקש שלדיון הזה, אם אתה רוצה שיהיה דיון פרודוקטיבי, וזה רעיון מצוין, אבל אולי חשוב להביא לכאן או מישהו מהמנהל, אני הרגע אמרתי את זה. אתה שמעת שאמרתי שיהיה פה מהמנהל?
 כן.
 לפני הדיון.
 אז אני חושבת שאתה טועה.
 אבל רגע, חברים. הבנתי אתכם.
 לא משנה, הוא זרק בגדול שהוא רוצה לנהל על זה דיון.
 נכון. לא דיון. סדרת דיונים. שנה של דיונים.
 שנייה, אז תן לי רגע להגיד. יש לי משפט אחד, ואז תבין למה אני מתכוונת. במנהל עצמם לא מבינים מה קורה בקרקעות. יש אנשים מאוד ספציפיים, שמבינים בקרקעות האלה, של יהודה ושומרון. שעליהם חל, כולנו מדברים על החוק הירדני? החוק הירדני לא חל עליהם. יש המון אי הבנות ומעט מאוד
- שלומית ארצי:**
שי רוזנצוויג:
שלומית ארצי:
שי רוזנצוויג:
שלומית ארצי:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אייל רוזנפלד:
אורית שגיא:
שלומית ארצי:
שי רוזנצוויג:
אייל רוזנפלד:
שי רוזנצוויג:
שלומית ארצי:

אנשים שמבינים בקרקעות האלה. אז אם אנחנו רוצים לנהל -

אבל למנהל יש מדיניות מסוימת לגבי הבדואים. חוץ מקרקעות.

מאחר וזה מתנגד בקרקעות, צריך להביא מישהו שמבין בקרקעות ביהודה בשומרון בפרט. ולא סתם. בסדר גמור.

ואני אומרת את זה ...

בסדר גמור. אוקיי. בסוף אנחנו צריכים, נגיד שעכשיו בלחיצת כפתור אנחנו יכולים או להסדיר אותם או לקבע את המצב שלהם, כמו שהם כרגע. לחיות עם זה. או לשלוף אותם. אוקיי? יש לך כפתור כזה. עברנו את כל המומחים. אנחנו כמועצה רוצים לגבש ולהביא את הנתונים ואת האנשים להתחיל שיח שיכול להיות שהוא יימשך. להחליט מה אנחנו רוצים כמועצה. יכול להיות שהמועצה אחרינו תחליט הפוך. אבל אני רוצה לעשות עבודה רצינית שלא דנו בה הרבה זמן. מעוניין להתניע אותה. לכן אני אומר, השיח מול השבטים האלה הוא חשוב. אנחנו עושים עבודה מולם אבל זה לא מספיק.

הנה הבאנו, שמנו מכולות פינוי אשפה לשבט אבו פרדה. על מנת שהם לא ישרפו את הפסולת שלהם, הם ישימו את זה במכולות, ויש שם שינוע לתחנת השינוע בקלקיליה. זו לא משרפה. זו תחנה שמשם הם משנעים את זה הלאה לתוך פלסטין, אלוהים יודעים איך. שמנו את זה. אנחנו צריכים לגרום להם להשתמש בזה. ולא להשתמש בזה לייבש כביסה. יש פה עבודה.

אחד ההישגים האחרונים זה באמת לגרום למנהל האזרחי לבוא ולשים שם מכולות. זה היה בתור התחלה. גם את זה היינו צריכים לשכנע. עכשיו זה קיים שם. עלינו לוודא שהם באמת משתמשים בזה. שבט אבו פרדה הוא שבט שלא רוצה איתנו קשר. שבט מאוד קשוח. את יודעת באיזה תנאים הם חיים,

דליה נחום לוי:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

דליה. בוץ עד לכאן. והילדים שם, נורא ואיום. לעומת זאת רמדין שבט יותר ממוסד.

בונים וילות.

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

בישיבה שהיתה פה לפני מספר ימים, אנחנו הגשנו תלונה רשמית ודרשנו צו הפסקת עבודה. ופה עלינו על זה שגם היו כמה צווים היסטוריים שהתחילו אותם ולא המשיכו אותם. ואני ביקשתי להעלות אותם לסדר היום מול ראש המנהל. וכבר החרימו שם משאיות שהביאו חומרי בניין. אנחנו מקשים עליהם. אבל אני אומר, בסופו של דבר, זה טוב ויפה ויכול להיות שתהליך של צו הפסקת עבודה יגרום על ציר הזמן להפסקת העבודה. ואנחנו צריכים, כמועצה, לדבר ולשוחח. ולגבש את המדיניות בנושא הזה. וזה מה שרציתי לומר.

יהיה פה שבוע הבא, אני מקווה מאוד שהרמת"ק, סגן אלוף בועז נתן, יגיע אלי ואנחנו נעשה איזשהו דיון וגם סשן של שאלות ותשובות. אני רוצה גם שהוא ישמע את המצוקה של הציבור. הציבור מדבר על העשן. הציבור מדבר על המואזין. אני לא יודע אם שמתם לב, אבל בשבועיים האחרונים יש הרמת ווליום מטורפת של המואזין. כבר היום ביקשתי ממנו ודיברתי והם עושים פעולות.

התשובה שלו היתה 'אנחנו מנסים להנמיך אותם קצת'. אבל זה לא משהו שמספק אותנו. אנחנו רוצים שהם יחזרו למה שהיה לפני זה. יש פה כנראה משהו שהוא מונחה מראש מהרשות הפלסטינאית. ויש פה עבודה שהמנהל האזרחי, עם כל האתגרים שלו, צריך להתעסק גם עם זה.

אני כראש רשות מחויב להתעסק בזה כל הזמן ולוודא שעוצמת המואזין תפחת לעוצמה רגילה שאנחנו רגילים. חיים עם זה, חלק מהנוף פה. שלא ישרפו פסולת בלתי חוקית ושאת האשפה להם יפנו לתחנות השינוע. אלה הם דברים שקורים. זה נושא שעשינו.

במקביל, כדי לייצר פה איזשהו נרטיב, גם אל מול המשרדים הממשלתיים, שאנחנו כל הזמן אומרים להם 'אנחנו נחנקים, נחנקים, נחנקים', כדי לבסס פה איזשהו משהו שהוא יותר מדעי ומספרי. דרשתי להביא לפה ניידת ניטור זיהום אוויר. זה משהו שאני עובד עליו כבר זמן רב. ואני שמח לבשר לכם שלאחרונה אישרו לנו להביא לאלפי מנשה תחנת ניטור זיהום אוויר ניידת. שתגיע לפה ותמוקם באלפי מנשה. ותהיה פה זמן מה.

אנחנו ניעזר בה כדי להציג, גם משרד לאיכות הסביבה, קמ"ט איכות הסביבה, ראש המנהל, כל האנשים שצריכים להבין את המצוקה שלנו, גם להראות להם. אני מקווה מאוד שלא נמצא ממצאים מאוד חריגים. אבל כן נראה להם שהעשן הוא לא מבדיל בין יהודים לערבים. הוא מגיע והוא מזהם את האוויר של כולנו. תחנה שכזאת, לראשונה ביישוב שמוצבת, היא סוג של אמירה. אנחנו מתעסקים, זה חשוב לנו ואנחנו גם ניתן, נדע לתת תשובות בעניין הזה.

דבר אחרון בעניין הזה, קמינים. נושא שנדון בהרבה מאוד מועצות. מבחינה חוקית הם לא יודעים עדיין איך לאכול את זה. אבל הגדרתי, הנחיתי, בבואנו לבניית חוקי העזר וחוק איכות הסביבה, שלא קיים פה אגב, אנחנו יוצרים פה חוק חדש, מאפס, גם להכניס ולהתייחס בדבר הזה. אגב, חוקי עזר בימים האלה עובדים עליהם. עוד לא סיימנו אותם. זה משהו שנמצא אצל קבלני משנה. הם עובדים מול היועצת המשפטית, והם עובדים מול משרד הפנים ועובדת גם מול הגורמים המקצועיים פה במועצה. וזה רץ. אבל אני חושב שאנחנו נצטרך עוד קצת זמן כדי ממש לדייק את החוקים האלה.

כי המשמעות היא, הכי קל זה לסגור חוק עזר ולרוץ איתו ולקבל אישור ממשרד הפנים. חשוב יותר לעשות עבודה יסודית, לדייק אותה כמה שיותר. כי

בסוף זה משפיע על החיים שלנו. זה משפיע הרבה שנים קדימה. חשוב לנו לעשות עבודה מדויקת. ולכן פה, גם אם יהיה פה דילי של חודש, שלושה, שלושה, אני משלם את זה, אבל רק שיהיו החוקים שאנחנו באמת רוצים.

אבל בכל מקרה, בבנייה חדשה לא מאשרים בניית קמינים.

איפה?

פה ביישוב.

בנייה חדשה, לא מאשרים בניית קמינים? אני חושב שכל נושא כזה צריך לקבל היתר.

נכון. כמה שאני יודעת, קמינים צריכים היתר.

אנחנו, לזיכרוני, סיכמנו שדברים כאלה יגיעו לפתחה של ועדת הבינוי. בקיצור, את מבינה. עוד נושאים. אחד, קורונה. היישוב הוא ירוק. אחוז חיסון שלישי גבוה מאוד. הרבה מעל לממוצע הארצי. זה אודות מתחמי החיסונים שהבאנו לפה בתחילת הגל. והבדיקות וכו'. ועדיין, לא כולם מחוסנים חיסון שלישי ואני פה קורא למי שצופה בנו עדיין והחזיק מעמד, קודם כל תודה. גשו להתחסן. עברו חמישה חודשים מהחיסון השני. אם לא התחסנתם בכלל אז אל תחכו למתחמי חיסונים פה. קשה מאוד להביא. אני הבאתי לפה מתחם חיסונים ביום שישי. הגיעו, כמה הגיעו?

17.

פחות מ-20 להתחסן. זה קשה. אז ללכת להתחסן, כי אתה רואה שהפועל יוצא של החיסונים האלה זה יישוב ירוק. כמעט אין מאומתים פה. לא רוצה להרחיב בנושא הזה. מבודדים יש לנו. אנחנו כמובן סביבם ולא יורדים מהם.

נושא אחרון שרציתי לעדכן זה כביש לגבעת טל, כהרגלנו בקודש. עדיין עובדים על העיקולים. אמורים לסיים אותם. אנחנו קיבלנו תוכנית שכל פעם מגלים בה משהו חדש. אני אומר את זה בכנות והמון המון

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

הפתעות. אז גם העיקולים האלה, כשראינו שעל הנייר הם נראו בסדר גמור, עומדים בתנאים ובכללים. אבל כשהתחילו לבנות אז כשהגעתי לשטח נראה שגם אם זה עומד עדיין בתקנים והכל לפי המטרז' שצריך, עדיין זה פחות מתאים לאופי של הכביש ולאופי של התנהגויות כביש.

ומה שעשינו זה הבאנו יועץ תנועה חיצוני שיבוא ויבדוק את התוכניות, שאנחנו בעצמנו בדקנו ואישרנו כבר אלף פעם. שיבדוק את זה שוב, ויגיד איך אפשר לעשות את העיקולים האלה יותר סלחניים, ועדיין שהם יעמדו במטרה שלהם, שזו נסיעה רכה ואיטית ולא מסוכנת. כי הרי כל הנושא של העיקולים נכנסו בגלל שהעיקולים היו מסוכנים. המטרה היתה להאט את הנסיעה, לגרום לזה שלא יהיה חיכוך מסוכן בין נוסעים משני הצדדים. ואחרי שהגיע היועץ, הוא נתן את התיקונים שלו. הקטנת אי תנועה באמצע, קיטום האף, הרחבת מפתחים. וכיום אני יכול להגיד בצורה טובה שעשינו את כל מה שאנחנו רוצים און טופ כל אנשי המקצוע וכל המהנדסים וגם הבודקים שלנו, און טופ.

הבאנו מישהו חיצוני לטובת הדבר הזה שבדק וכבר בפועל שונה. האמירה של הקבלן, שוב, עד סוף מתי? עד סוף נובמבר, אני אומר. עד סוף השנה הם צריכים לסיים עם זה. אני אמרתי את זה כל הזמן שיגידו מתי שהם רוצים, זה היה עד סוף נובמבר, עד סוף אוקטובר. עכשיו עד אמצע נובמבר. שיסיימו את הכביש הזה עד סוף השנה אנחנו נהיה מאוד מרוצים.

אגב, אותו יועץ תנועה, אני ביקשתי ממנו לעבוד גם על נושא כביש הגישה שלנו. לתת חוות דעת. לתת גם חוות דעת על נושא כביש 55 וכל מה שקורה שם. למרות שיש אשכול ולמרות שגם רשויות אחרות עושות את זה. גם שתהיה לנו העמדה שלנו, שמייצגת את אלפי מנשה בנושאים האלה. והוא עובד

עליהם עכשיו.

אייל רוזנפלד: שייתן גם דעת על התכנון הזמני של החיבור בין 44 ל-55.

שי רוזנצוויג: נושא אחרון, שב"חים.

דליה נחום לוי: אתם תסלחו לי.

שי רוזנצוויג: בסדר גמור. דליה עוזבת. עזב גם משה.

***** גב' דליה נחום לוי עוזבת את הישיבה *****

שי רוזנצוויג: נושא השב"חים. אני דיברתי לפני מספר ימים עם שר

הביטחון, בני גנץ. הוא חזר אלי. כתבתי לו לפני כחודשיים מכתב. הוא פשוט חזר אלי לפני מספר ימים. עדכנתי אותו בתהליך שקורה, מול מנכ"ל המשרד שלו, מול סגן שר הביטחון שאמון על קו התפר, על מול החפ"ק, מנהל אזרחי, משטרת ישראל וכו'. הוא מבין אותנו. הוא שכן שלנו. הוא גר לא רחוק, מי שיודע. הוא מכיר. הוא הודה לי על זה שעדכנתי אותו. אני ביקשתי ממנו, אחרי שעדכנתי אותו, להיכנס בעצמו ללופ, עם כל העיסוקים שיש לו בכל הגזרות, ובבקשה לעדכן אותי בהתקדמות המשרד שלו בעניין. אז הוא אמר שהוא יעשה את זה. זה ברמה הפוליטית.

ברמה הפרקטית כבר תראו שמשטרת ישראל, אגף תנועה, יצרו סוג של מציאות חדשה בכביש 55. סימוני כביש, הפס הלבן לאורך כל הכביש. אז יש כאלה שצוחקים ואומרים 'שמים עליך פס'. הם צודקים, בוא. צריך לעצור, לסגור את הפרצות בכביש. הפס הזה לא אמור לסגור. אבל הפס הזה נותן כרגע כלי למשטרת התנועה לאכוף משהו שעד לפני יומיים וחצי לא יכלו לאכוף. כי היה מותר לעשות יותר ולצאת מהמשתלה. היום אסור.

אז הגם שבעודנו מדברים, מישהו עובר על הפס הזה ומסכן אותו, כי אין שם אכיפה קבועה, אני סיכמתי, גם עם אגף תנועה, וגם עם משטרת קדום על רוטציה ביניהם של אכיפה בשעות מאוד ספציפיות. תבינו, יש לכך אחד מהם ניידת וחצי על כל המרחב. אז מה

שהצלחתי להוציא מכל אחד מהם זה יום וחצי. כל אחד מהם יום וחצי שבו הם נותנים שעה בשעות שהגדרנו שהן שעות שיא. ואנחנו עושים עוד כמה פעולות מעבר לאכיפה של הדורות. עוד כמה פעולות אכיפה שהמטרה שלהן פשוט להרתיע את נהגי המוניות שמחפשים להם לייצר שם תחנת מוניות.

אנחנו לוקחים בחשבון שהיה ונצליח להזיז אותם משם, הם יחליטו שהם רוצים נגיד לעבור לפה, למוזס. זאת אומרת הכל נלקח בחשבון. כשאתה סותם את המים בצד אחד, יכול לצאת לך מצד אחר. ויש לנו גם תב"עות ותוכניות פעולה לנושא הזה. המטרה, בסופו של דבר, כפי שהוגדר מול מנכ"ל משרד הביטחון, ובזה אני שם את כל, כי כל הזה זה לטפל בסימפטום. שב"חים זה סימפטום. צריך לעשות שלושה דברים.

אחד, זה לסגור את הפרצות לאורך הגדר. ואנחנו לא נצטרך את כל הגדר של יו"ש. יש פה עשרות קילומטרים. אני מדבר על נקודת החיכוך המרכזית של כביש המשתלות, כשני קילומטר מכל צד.

ככל שנצליח לעשות את זה משני הצדדים, וככל שצה"ל, בהינתן גדר תקינה ומחושמלת, עם מנגנון נגיעה, ידע לשים שם כוח שיאכוף את זה, אז הפלסטינאים, שלרובם יש אישור עבודה, רובם לא שב"חים, פשוט יידחקו, אתה תדחוק אותם אל מחסום אליהו. פשוט הגדר הזאת תגרום להם ללכת ולעשות את זה בצורה מסודרת, לחזור למה שהיה. אז הגורם הראשון הוא כמובן, הגדרות, שזה הגורם הכי עיקרי, כי זה מיליונים של כסף, ועל זה אני עובד.

הגורם השני הוא, בהינתן גדרות, שיהיה פה צבא. כי אם יהיו פה גדרות בלי צבא, אז תוך שנייה הם גוזרים את זה שוב.

והשלישי זה כמובן הנושא המשלים של משטרת ישראל, שחייבת להיות שם, לתת מענה משלים. גם

אם יעשו את אחד משניים. אז עדיין יהיו כאלה שיגיעו מכל מני פרצות מכל מיני מקומות ועל זה צריך לתת. לטווח הרחוק,

איך משטרת ישראל? אם זה נהגים פלסטינאיים, הם מקבלים דוחות, אתה לא יכול לאכוף.

הנהגים, לצערי הרב, הם ישראלים. הם לוקחים אותם לתל אביב. כן, כי אחרת אין להם להגיע. הפיתרון לטווח הרחוק,

אבל עכשיו ... את הכביש. עושים את המכשולים בכביש עצמו. הפרדה פיזית.

הפיתרון לטווח הרחוק יותר הוא שהגדר הזאת, שכרגע היא גדר תיל, היא פשוט תהיה חומה. כשיש לך חומה זו מציאות אחרת לחלוטין.

לא, לא, אני מדבר על הכביש עצמו. הפרדה פיזית בדבר הזה. לא רק פס לבן. אלא לשים הפרדה פיזית.

נתיבי ישראל עושים כמה דברים. אחד, סימנו את הקו הלבן. שתיים, הם משלימים את המעקות באזור המשתלות, המפרדת כרגע, בכביש איפה שהוא נמצא, ויש לי חוות דעת כתובה ממהנדס התנועה של משטרת ישראל, כפי שהכביש הזה קיים כרגע, ואתה לא יכול להרחיב אותו, אי אפשר להרחיב אותו ולשחק איתו, זה הכביש, זו הכלה, לא ניתן, מבחינה בטיחות, לשים מפרדת זמנית, מפרדת בטון. מבחינה בטיחותית לא ניתן. מאחר ואם אתה שם את זה באמצע, זה תופס רוחב מסוים ואז הרוחב, הכביש הוא במילא צר. אם היה אפשר, אם הכביש היה בשליטה ישראלית ולא גם הפלסטינאית, היה אפשר כבר עכשיו לעשות את העבודה הזאת. זה רק עולה כסף. הכביש כרגע נמצא בעבודה של הליך הפקעה. הכביש הזה מתי הוא יהיה שני נתיבים מכל צד, עם דו מסלולי וכו'? הבאגרים זו העבודה היותר קלה.

תגיד, המשתלות הן חוקיות? כל המשתלות שם? המשתלות הן אדמות פלסטינאיות.

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אלרן אהרוני:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

- אייל רוזנפלד:** שטח פרטי שלהם. בזמנו הצבא הרי ניקה שם את השטח, ולא אפשרו. היתה תקופה מאוד ארוכה שלא היה כלום. היה, היה. בתקופת הפיגועים לא היה, הם כיסחו. מחקו שם את הכל. וזה פשוט נהיה שם, ... למשל משתלות, זה מטורף.
- שי רוזנצוויג:** יש שם משתלות. האינטרס של הצבא הוא לשמור על הסטטוס קוו. יש יתרונות למשתלות האלה. יש גם חסרונות. ברחוק, כשיהיה כביש, ואנחנו נלחמנו על זה שה-150 מיליון ש"ח שרצו לקחת לנו, היתה דרמה לפני מספר שבועות, ישורינו ואכן ישמשו לבניית המקטע הזה. אנחנו צריכים להבין שבעוד אי אלו שנים, הם אומרים שלוש, ארבע, חמש, אני אומר לכם עכשיו, בעוד חמש שנים יהיה פה כביש דו נתיבי, דו מסלולי, עם מפרדת בטון באמצע. כאשר למשתלות יש כביש ייעודי, כניסה ויציאה ייעודית. זה יהיה הישג -
- אלרן אהרוני:** הרחבה נקודתית באזור של המשתלות אי אפשר? נקודתית, קטנה, רק בשביל ...
- שי רוזנצוויג:** לא, צר לי. אנחנו היינו הולכים על זה. אי אפשר לעשות שם הרחבה. גם לא נקודתית. מדובר שם על 2 ק"מ,
- אורית שגיא:** ממש סכנה. מישהו ימות -
- שי רוזנצוויג:** זה לא נקודתי. אם עכשיו תימנע ממנו לצאת נגיד ממש מול המחסום. אין בעיה. הוא ייקח ימינה, אבל אז במקום שהוא כן יכול הוא יסתובב. יש פה איזושהי בעיה -
- אלרן אהרוני:** פחות יהיה להם קשה לרכבים האלה להסתובב במקום שהוא לא כזה. כי הם רכבים גדולים.
- שי רוזנצוויג:** האמן לי, הם היום מסתובבים גם במקומות שהם לא צריכים. ואתה רואה כשאתה נוסע. ולכן כרגע זה עומד, אמור עד סוף שבוע, כבר סוף שבוע מתקרב. אמור לראות שם עוד שינויים בנושא מעקות. ברחוק אני רוצה לדווח לכם שנעשה סיור בשטח. נקבעה

תוכנית עבודה. ולתת ללו"ז לתיקן פרצות בגדר.
אני מסיים את הישיבה הזאת. תודה רבה וערב טוב
לכולם.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
